

Dame i gospodo, poštovani zastupnice i zastupnici,

Smisao i važnost podnošenja Izvještaja o sastancima Europskog vijeća, u skladu sa Zakonom o suradnji Hrvatskog sabora i Vlade Republike Hrvatske u europskim poslovima, sastoje se u informiranju Hrvatskog sabora o glavnim preokupacijama i pravcima europske politike na njezinoj najvišoj razini, odnosno na razini predsjednika država ili predsjednika vlada 28 zemalja članica Europske unije. Hrvatski sabor ima jednu od središnjih uloga u formuliranju naše europske politike i potrebno je da i na ovaj način bude upućen u strateške zaključke koji su presudni za donošenje i provođenje konkretnih europskih politika.

Smisao i važnost ovog izvještaja jesu, naravno, i u upoznavanju hrvatskih građana s općenitim političkim i ekonomskim stanjem u Europskoj uniji, te s ključnim mjerama i procesima što se pokreću s najviše političke razine. To je naročito važno u svjetlu spoznaje da veliki dio naših građana, naše javnosti, još uvijek ne zna dovoljno u kojoj mjeri na život nas u Hrvatskoj utječe punopravno članstvo u Europskoj uniji, odnosno koje prednosti i razvojne mogućnosti pruža to članstvo. Te prednosti i prilike nisu samo svijetla perspektiva i nešto što tek treba doći. To je naša stvarnost.

Zato ću na početku samo ukratko iznijeti precizne i recentne podatke o tome koliko je Hrvatska dosad imala koristi od fondova Europske unije, s tim da naglašavam da se beneficije i mogućnosti koje pruža članstvo u EU nikako ne iscrpljuju na novcu iz fondova.

Hrvatskoj je u predpristupnim i strukturnim fondovima EU – za financijsko razdoblje 2007.-2013. – bilo na raspolaganju milijardu i 270 milijuna eura. Do današnjeg dana, ugovoreno je dobivanje 970 milijuna eura, što je iskoristivost od 76 posto. Od toga je u dosadašnjem mandatu moje Vlade ugovoreno 717 milijuna eura. Od ukupno ugovorenih 970 milijuna eura, dosad je isplaćeno 487 milijuna eura, a od toga 360 milijuna eura u protekle tri godine.

Ukupna procijenjena vrijednost pojedinačnih projekata, koji su ugovoreni ili su pred ugovaranjem u okviru operativnih programa za razdoblje 2007.-2013., iznosi oko 350 milijuna eura. To su projekti poput sustava vodoopskrbe i odvodnje u Osijeku, Poreču, Čakovcu i Vukovaru, izgradnje mosta Čiovo, razvoja dubrovačke zračne luke, i tako dalje. U posljednjih godinu i pol odabrani su projekti za dodjelu gotovo 150 milijuna eura bespovratnih sredstava. Inače, u 2014. godini Hrvatska je uplatila u proračun Unije 460 milijuna eura, a putem različitih programa i fondova isplaćeno nam je 548 milijuna eura.

U financijskom razdoblju 2014.-2020. Hrvatskoj je na raspolaganju ukupno 10 milijardi i 675 milijuna eura. To su otprilike dvije trećine našeg državnog proračuna ili jedna petina našeg jednogodišnjeg BDP-a. U prosincu prošle godine Europska komisija usvojila je naš operativni program „Konkurentnost i kohezija“. Time nam je na raspolaganje stavljeno 6 milijardi i 880 milijuna eura za ulaganja u rast i gospodarski razvoj. U prosincu prošle godine Europska komisija usvojila je i naš operativni program „Učinkoviti ljudski potencijali“. U tom programu imamo na raspolaganju milijardu i 580 milijuna eura iz Europskog socijalnog fonda i Inicijative za zapošljavanje mladih. Taj novac uglavnom je predviđen za poticanje zapošljavanja, posebno zapošljavanja mladih. Iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj možemo povući 2 milijarde eura, i očekujemo da ćemo to početi činiti u najskorije vrijeme, a iz Fonda za pomorstvo i ribarstvo 250 milijuna eura. Duboko sam uvjeren da smo uspjeli razviti i osposobiti administrativni aparat za puno iskorištavanje europskog novca koji nam je dodijeljen.

Već su raspisani natječaji za neke od većih projekata unutar operativnog programa „Konkurentnost i kohezija“ za razdoblje od 2014. do 2020. godine. Radi se o izgradnji drugog kolosijeka i rekonstrukciji pruge Dugo Selo – Križevci, izgradnji i opremanju Regionalnog centra za razvoj poduzetničkih kompetencija zemalja jugoistočne Europe u Zagrebu, izgradnji studentskog doma u Rijeci, razvoju vodno-komunalne infrastrukture u Novoj Gradiški i Županji. Do kraja rujna ove godine bit će raspisani natječaji za izvođenje radova na još 15 infrastrukturnih projekata čija je ukupna vrijednost blizu 700 milijuna eura.

Dame i gospodo, moram u uvodu napomenuti da Izvještaj o sastancima Europskog vijeća ne smije i ne može biti neka vrsta stenograma sa zasjedanja 28 čelnih ljudi Europske unije. To bi bilo neozbiljno i neodgovorno. No pozivam vas da mi vjerujete da sam se na samitima Europskog vijeća aktivno i razumno zauzimao za interese naše zemlje i naših građana, te da je Hrvatska aktivno sudjelovala u kreiranju stavova i mjera u svim glavnim pitanjima s kojima se suočila i suočava Europska unija.

Tijekom 2014. godine održana su četiri redovna i dva izvanredna zasjedanja Europskog vijeća. Redovni dvodnevni sastanci održani su u ožujku, lipnju, listopadu i prosincu prošle godine, dok su se izvanredne sesije – posvećene isključivo krizi u Ukrajini – dogodile u srpnju i u kolovozu. Također, upriličena je i jedna neformalna večera članova Europskog vijeća u svibnju. Tijekom prošle godine, da kažem i to, došlo je do promjene na čelu Europskog vijeća: Hermana Van Rompuya zamijenio je bivši poljski premijer Donald Tusk. Promjena se dogodila i na funkciji predsjednika Europske komisije: u ime Europske komisije na samitima Europskog vijeća, umjesto Josea Manuela Barrosa, sad sjedi novi predsjednik – Jean-Claude Juncker, nekadašnji predsjednik Vlade Luksemburga.

Tri kompleksna tematska bloka sasvim su dominirala prošlogodišnjim sastancima Europskog vijeća. Prvi je prevladavanje gospodarske stagnacije, praćene visokom nezaposlenošću, i fiskalno-makroekonomska konsolidacija zemalja Europske unije. Drugi blok je ukrajinska politička i sigurnosna kriza izazvana ruskom aneksijom Krima. Treći je pitanje energetske sigurnosti i učinkovitosti, te klimatske politike. Prilično je izvjesno da će ove teme obilježiti sastanke Europskog vijeća i u godini koja je pred nama.

Što se tiče ekonomskih pitanja i Europskog semestra, odnosno snažnijeg upravljanja i koordiniranja gospodarske i fiskalne politike unutar Europske unije, najviše pažnje posvećeno je mjerama za postizanje gospodarskog rasta i veće konkurentnosti, te za otvaranje novih radnih mjesta i intenzivnije privlačenje investicija. Ovo područje, koje se ponajprije odnosi na strukturne reforme, neodvojivo je od ostalih dvaju mehanizama koje predviđa Europski semestar s ciljem uspostave stabilnih i konkurentnih nacionalnih ekonomija u EU, pa onda i stabilnog i konkurentnog europskog gospodarstva. To su fiskalna konsolidacija, odnosno smanjenje proračunskog deficita ispod 3 posto, i sprječavanje makroekonomske neravnoteže, što znači svođenje javnog duga na ispod 60 posto BDP-a.

Kao što rekoh, Europsko vijeće najviše pažnje i vremena posvetilo je pronalaženju rješenja koja trebaju dovesti do rasta BDP-a, konkurentnijeg gospodarstva i snažnijeg zapošljavanja. Takav pristup sasvim je logičan, jer uspostava održivih i stabilnih javnih financija dugoročno nije moguća bez kontinuiranog gospodarskog napretka, bez pozitivnog zamaha u stvaranju novih vrijednosti, bez stvaranja novih radnih mjesta i bez reindustrijalizacije koja će se bazirati na modernizaciji, novim tehnologijama i visokim standardima ekološke zaštite. Rezovi u proračunskoj potrošnji su nužni i mogući, kao i obuzdavanje zaduživanja radi pokrivanja proračunskog manjka, ali to je prilično uzaludan posao ukoliko se ne ostvaruje povećanje BDP-a i ukoliko se ne povećava zaposlenost. Svi su, napokon, shvatili da je fiskalna odgovornost potrebna, ali to naprosto nije dovoljan preduvjet za kreiranje novih radnih mjesta i za ekonomski rast.

Nikako ne bih želio da se iz ovih mojih riječi stekne dojam da je smanjivanje proračunskog manjka i javnog duga drugorazredna zadaća i naš manje važan posao. Nikako! Moja Vlada, uostalom, uspjela je uštedama i racionalizacijom dovesti proračunski deficit u prošloj godini na 12 milijardi i 800 milijuna kuna, što je za gotovo tri milijarde bolje od plana. I znamo da još uvijek ima prostora za dodatna rasterećenja javne potrošnje mimo bojazni da će na bilo koji način biti ugroženo funkcioniranje države ili materijalna i druga prava naših građana koja su povezana s državnim proračunom. Mislim na mirovine, plaće, socijalne naknade, prava hrvatskih branitelja i ratnih stradalnika. Mislim i na dostignutu visoku razinu zdravstvene zaštite i na besplatno obrazovanje, s tim da činimo napore da ova dva sustava učinimo financijski održivima.

Postizanje fiskalne održivosti i makroekonomske stabilnosti posao je koji ćemo obaviti u vrlo razumnom roku, a kad kažem razumnom, mislim na to da neću dopustiti da hvatanje nekog birokratski projektiranog roka ugrozi pozitivne efekte strukturne reforme hrvatskog gospodarstva koja mukotrpno traje protekle tri godine, efekte koji se sve jasnije vide i osjećaju.

Što konkretno podrazumijevam pod „strukturnom reformom“, sintagmom koju mnogi često koriste ispražnjenu od ikakva sadržaja? Podrazumijevam zaokret našeg gospodarstva od prevelike oslonjenosti na napuhani građevinski sektor, što je rezultiralo enormnim i dijelom nepovoljnim državnim i osobnim zaduživanjem: podrazumijevam zaokret prema nacionalnoj ekonomiji koja čvrsto počiva na proizvodnji, i to proizvodnji s izvoznom ambicijom i inovativnim pristupom, na snažnijoj industriji i još vitalnijem malom i srednjem poduzetništvu, na poticajnom investicijskom okviru bez zakonskih i administrativnih barijera, na punom korištenju europskog novca za financiranje naših javnih investicija i privatnih poduzetničkih pothvata.

Pod strukturnom reformom podrazumijevam, također, uređenu i urednu državu, poreznu disciplinu, efikasniju državnu upravu i javne službe koje u potpunosti moraju biti u funkciji gospodarskog razvoja, te bogatijeg i sigurnijeg života naših građana. U tom smislu, pored informatizacije i pune transparentnosti državne uprave, zakonski smo unaprijedili, odnosno pojednostavili, poticanje investicija i poboljšanje investicijskog okruženja, uključujući i Zakon o strateškim investicijskim projektima.

Taj potpuni strukturni zaokret, koji i dalje traje i trajat će još neko vrijeme, nije se mogao dogoditi preko noći i bez posljedica. Još uvijek nismo izišli iz recesije, jer su preteški utezi kraha građevinskog sektora i pada osobne potrošnje, ali vrlo je blizu moment kad ćemo početi bilježiti pozitivne stope BDP-a. I to će, uvjeravam vas, biti dugoročno stabilan i kontinuiran rast, a ne balon koji se naprosto morao ispuhati. Da podsjetim, hrvatski BDP pao je u razdoblju od 2009. do 2011. kumulativno za oko 10 posto. Od 2012. do 2014., dakle u mandatu ove Vlade, BDP je pao za daljnjih 3,6 posto, a od toga 2,2 posto u 2012. godini.

Dame i gospodo, neki bitni podaci govore u prilog mom racionalnom optimizmu. Naš izvoz u prvih deset mjeseci prošle godine porastao je za oko 9 posto, pri čemu je izvoz u zemlje Europske unije povećan za 11 posto, a u zemlje CEFTA-e za 12,7 posto. Očekujemo da će pozitivan utjecaj na daljnji rast hrvatskog izvoza imati i odluka Europske središnje banke da u idućih godinu i pol kupi obveznice zemalja eurozone za više od tisuću milijardi eura po minimalnim stopama prinosa. Turizam, naš najstabilniji gospodarski sektor, u prošloj je godini, prema prvim podacima, rastao u svim parametrima, pa je izvjesno da ćemo po turističkoj zaradi dostići predkriznu 2008. godinu. Krajem prosinca prošle godine broj nezaposlenih u evidenciji Zavoda za zapošljavanje bio je 316.763. U usporedbi s prosincem 2013., to je manje za 12,5 posto ili skoro 47 tisuća ljudi.

Osobna potrošnja pokazala je u prošloj godini naznake blagog oporavka. Vjerujemo da će korekcija poreznih razreda – kojom su od siječnja povećane plaće za nekoliko stotina tisuća radnika – ubrzati rast osobne potrošnje. Vjerujemo da će tome doprinijeti i otpis dugova do najviše 35 tisuća kuna, otpis koji će oko 60 tisuća naših građana konačno izvući iz financijske blokade.

Industrijska proizvodnja u studenom, na godišnjoj razini, porasla je za 2,8 posto, a procjene kažu da će porast u 2014. u odnosu na 2013. biti oko jedan posto. To je solidan napredak i u europskim okvirima. U pogledu jačanja industrijske konkurentnosti, Europsko vijeće konstatiralo je činjenicu da, uz visoku nezaposlenost, ponuda radne snage ne zadovoljava potrebe poslodavaca. Područja na koja se to najviše odnosi jesu znanost, tehnologija, inženjerstvo i matematika. Države članice pozvane su na dodatna ulaganja upravo u navedenim područjima, te na stvaranje radnika sa znanjem i vještinama potrebnima na tržištu rada.

Naše je trajno opredjeljenje da svakome tko se želi obrazovati omogućimo da to čini u skladu s vlastitim talentima i sklonostima. No mladi ljudi i njihovi roditelji prilikom izbora srednje škole i studija trebaju imati na umu da je smisao obrazovanja, između ostalog, osiguravanje vlastite egzistencije. Važno je, dakle, da u kreiranje politika kojima se utječe na tržište rada, prije svega – obrazovne politike, uključimo i razmišljanje realnog gospodarstva.

Europsko vijeće, na sastancima u drugoj polovici prošle godine, intenzivno je razmatralo činjenicu da Europska unija zaostaje po ulaganjima za Kinom i Sjedinjenim Državama, te da bi nastavak takvog trenda mogao rezultirati slabijom konkurentnošću europskog gospodarstva na globalnom tržištu. Uz inzistiranje na daljnjim strukturnim reformama i fiskalnoj odgovornosti, odlučeno je da se podrška rastu investicija pruži i putem osnivanja posebnog investicijskog fonda pod okriljem Europske unije. Taj fond, u koji bi se trebalo sliti oko 300 milijardi eura, sufinancirat će važne i velike projekte u državama članicama.

Novi predsjednik Komisije, gospodin Juncker, predstavio je investicijski plan Europskom vijeću u prosincu prošle godine, u društvu predsjednika Europske središnje banke Maria Draghija i predsjednika Europske investicijske banke Wenera Hoyera. Predviđeno je da sufinancirani projekti budu u područjima strateške infrastrukture, obrazovanja, istraživanja i inovacija, obnovljive energije, energetske učinkovitosti, malih i srednjih poduzeća, i slično. Neće biti nacionalnih kvota. Projekte će procjenjivati neovisni odbor stručnjaka, a predviđeno je da konačnu odluku donosi odbor Europske investicijske banke.

Svi smo se složili da je od izuzetne važnosti da se pri izboru projekata poštuje transparentnost, da se odabiru kvalitetni projekti koji će privući privatne ulagače iz cijelog svijeta, te da se izbor ne temelji na bilo kakvoj političkoj odluci. Zakonodavni okvir za funkcioniranje ovog fonda bit će dovršen do lipnja 2015., s tim da će Europska investicijska banka uskoro početi sufinancirati izabrane projekte vlastitim sredstvima.

Hrvatska je Europskoj komisiji predala više od 70 projekata među kojima su najkrupniji, naravno, oni infrastrukturni i energetske, poput gradnje LNG terminala na otoku Krku, trećeg bloka Termoelektrane Plomin i više velikih hidroenergetskih sustava. S priličnom sigurnošću mogu kazati da je LNG terminal na Krku prepoznat kao projekt visokog stupnja važnosti za europsku energetske sigurnost, odnosno za manju ranjivost jednog dijela EU kad je posrijedi opskrba ključnim energentima. Ti projekti, uz uključanje u projekt Jonsko-jadranskog plinovoda, Hrvatskoj će osigurati još veću stabilnost i jeftinije energente za građane i industriju, što je dodatni poticaj industrijskom razvoju i zapošljavanju.

Prema preporukama Europskog vijeća, potrebno je završiti proces stvaranja i jačeg povezivanja unutarnjeg energetskeg tržišta, nastaviti razvijati unutarnju energetske infrastrukturu i uložiti daljnji napor u liberalizaciji tržišta, da bi se postigla razina energetske učinkovitosti koja može dovesti do snižavanja cijena energenata u EU.

Pokrenuli smo istraživanja koja su preduvjet za mogući pronalazak i eksploataciju nafte i plina u Jadranu i u kopnenom dijelu Hrvatske. Na natječaj za istraživanja u Jadranu javile su se ozbiljne svjetske kompanije. Pritom se posebno vodilo računa, i vodit će se računa, o najvišim ekološkim standardima. Pokrenuli smo projekte energetske učinkovitosti vrijedne milijardu i 500 milijuna kuna. Sa 160 milijuna kuna izvanproračunskih sredstava osiguravamo građanima subvencioniranje od 50 do 80 posto investicije u energetske obnovu obiteljskih kuća.

Klimatska politika u uskoj je vezi temom energije, odnosno energetske učinkovitosti i postupne transformacije na obnovljive izvore. Zaključeno je da je, do 2030. godine, obvezujući cilj smanjenje emisije štetnih plinova na razini EU za najmanje 40 posto u odnosu na 1990. godinu, potom da je obvezujući cilj na razini EU najmanje 27 posto udjela obnovljivih izvora energije, te da je indikativni cilj na razini EU poboljšanje energetske učinkovitosti za najmanje 27 posto.

S temom energetike donekle je povezano i kreiranje zajedničke europske politike prema ukrajinskoj krizi, to jest: prema Ruskoj Federaciji koja je anektirala dio ukrajinskog teritorija i, po svim relevantnim informacijama, presudno podupire proruske pobunjenike na istoku Ukrajine. Bez obzira na blisku ekonomsku povezanost dijela država članica s Rusijom, Europsko vijeće donijelo je odluku o uvođenju ekonomskih sankcija. Te sankcije tiču se, prije svega, ruskog financijskog i energetskeg sektora. Pozicija je Europskog vijeća da rapidno slabljenje ruskog gospodarstva ne može biti razlog za ukidanje sankcija. Razlog za ukidanje sankcija može biti samo radikalna promjena u političkom ponašanju Rusije, odnosno rusko poštivanje potpisanih sporazuma i ukrajinskog suvereniteta. No, mora se inzistirati na dijalogu, jer sankcije prema Rusiji nanose štetu i europskom gospodarstvu, uključujući i gospodarstvo naše zemlje.

U lipnju prošle godine Europska unija potpisala je sporazume o pridruživanju s Ukrajinom, Moldovom i Gruzijom, uključujući i Sveobuhvatni sporazum o slobodnoj trgovini, pri čemu su s Ukrajinom politički dijelovi potpisani u ožujku.

No jasno je da proširenje Europske unije već neko vrijeme nije u fokusu europske politike i jasno je da se situacija u tom smislu neće uskoro promijeniti. No Hrvatska je među onim državama članicama koje se zalažu da politika proširenja ne bude zaboravljena na duže staze. Smatramo da Europska unija mora aktivnije iskoračiti prema Bosni i Hercegovini, Srbiji, Crnoj Gori, Albaniji, Makedoniji, Kosovu. Taj iskorak, uz inzistiranje na usvajanju visokih standarda, geopolitička je nužnost i najefikasnije sredstvo za smirivanje svih vrsta međudržavnih, međuetničkih i socijalnih napetosti na ovom prostoru.

Europsko vijeće s najviše je političke razine poručilo da Europska unija i Sjedinjene Države moraju uložiti sve napore da bi pregovori o Partnerstvu za transatlantsku trgovinu i ulaganja (na engleskom skraćeno: TTIP) bili zaključeni do kraja ove godine. Time je poslana snažna politička poruka o važnosti ovih pregovora za rast i zapošljavanje, ali i za poticanje ulaganja.

O čemu se, ustvari, pregovara? Pregovara se o uklanjanju carinskih i drugih prepreka trgovini i ulaganjima između Unije i SAD-a. Prema jednoj relevantnoj studiji, gospodarstvo EU-a imalo bi od tog sporazuma korist tešku 119 milijardi eura godišnje, dok bi američka korist iznosila oko 95 milijardi eura. Premda je jasno da u ovakvoj vrsti ugovora ima i potencijalnih opasnosti za europsku ekonomiju, pa i europsku kulturu, uvjeren sam da će prednosti i dobici biti neusporedivo veći. Bilo bi dobro, inače, da se u našoj javnosti češće razgovara o TTIP-iju, jer će izgledno postizanje sporazuma imati utjecaja i na naš život. Ponavljam, vjerujem da će taj utjecaj biti dominantno pozitivan.

Teroristički napad na redakciju francuskog satiričkog lista „Charlie Hebdo“ zacijelo će dovesti do puno većeg angažmana cijele Europske unije na pitanjima unutarnje sigurnosti i sprječavanja akcija islamističkih terorista. Sigurnosne mjere i protokoli sigurno će biti pooštreni, ali za uspješnu borbu protiv terorizma presudnije je ono što se ne vidi golim okom. To je puna suradnja i posvećenost sigurnosnih, obavještajnih i pravosudnih mehanizama koji se moraju stalno tehnološki i informacijski modernizirati i uvezivati. Moram posebno naglasiti da su u tome naše službe jedne od kvalitetnijih. Nužan je aktivniji pristup u sprječavanju radikalizacije mladih ljudi i njihovu regrutiranju među teroriste, kao i nadzor boraca koji se vraćaju u Europu iz Sirije i Iraka. Hrvatska u tome ima istaknutu i odgovornu ulogu, prije svega zbog svog geopolitičkog položaja i činjenice da su naše granice ujedno i vanjske granice Europske unije, i da ćemo 1. srpnja ove godine, što je najraniji mogući datum, aplicirati za ulazak u Schengensku zonu. Hrvatska se može ponositi ugledom koji uživaju Ministarstvo unutarnjih poslova i naše sigurnosne službe među svojim kolegama u Europskoj uniji i svijetu.

Bilo bi, međutim, pogrešno kad bi se europski odgovor na islamističku prijetnju zaustavio samo na antiterorističkom ratu, pojačanim mjerama unutarnje sigurnosti, te većoj budnosti i tehnološkoj opremljenosti na vanjskim granicama. Europska društva u kojima žive i doseljavaju se muslimani moraju naći put između bezuvjetne integracije i potpune getoizacije muslimanske zajednice. Možda bi ispravan princip bilo međusobno prožimanje u kojem bismo upoznavali i razumijevali te podupirali jedni druge, ponajprije u slobodnom shvaćanju i iskazivanju vlastitog identiteta i načina života. Ono od čega Europa u tom odnosu nikako ne smije odustati jesu sloboda mišljenja i sloboda govora, najviše vrijednosti suvremene civilizacije.

Dame i gospodo, da rezimiram, prioritetni ciljevi Europske unije jesu jačanje gospodarstva s više radnih mjesta i više fiskalne odgovornosti, zatim uspostava društava koja mogu ekonomski osnažiti i efikasno štiti sve svoje građane, sigurna budućnost s obzirom na energetiku i klimatske promjene, potom progresivno područje temeljnih ljudskih sloboda i pravosuđe koje uživa povjerenje građana, te učinkovito zajedničko djelovanje u svijetu.

Što se tiče Vlade kojoj sam na čelu, uza sve navedeno, nastavit ćemo ustrajavati na principima društvene solidarnosti i socijalne pravde, bez obzira na sve otpore. To smo ovih dana i pokazali u slučaju kredita u švicarskim francima. Tu naravno, nećemo stati. Pripremamo i nove mjere, koje će olakšati život ljudima, desecima tisuća ljudi, i više od toga, koji u najvitalnijem i najproduktivnijem dijelu svog života opterećeni, potopljeni kreditima, ne mogu ništa trošiti. Njihova situacija je takozvana dvostruka opasnost – i pad cijena nekretnina koje su kupili i u njih uložili svoj život, i rast rata. Ovog drugog nema ni u Americi ni u Španjolskoj. Tu moramo djelovati aktivno i konačno, na način da sačuvamo banke, jer smo ih čuvali sve ove godine, one se nisu dovele u situaciju kao irske ili španjolske banke, ali isto tako da ljudima oslobodimo, i nakon ovih poreznih izmjena, dodatno kojih tisuću kuna, da mogu trošiti. Bez toga pravog oporavka nema. I to je naš ključni problem. Mogućnost ljudi koji imaju srednje prihode, srednje godine, da troše mimo toga da svaki mjesec sve raspoloživo daju za otplatu kredita. To je samoubojstvo. Nikoga za to ne optužujem, ali ova Vlada će to napraviti, i to u manje od 90 dana. Ustrajat ćemo na borbi protiv socijalne isključenosti i nejednakosti koje vode u ekstremizam i nasilje. Ustrajat ćemo na zaštiti najslabijih i na što ispunjenijem i ugodnijem životu ljudi koji žive od svog poštenog rada. Zalaganje za te vrijednosti i prakticiranje tih vrijednosti bit će hrvatski doprinos izgradnji sretnije i bolje Europske unije.

Hvala vam!